

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jamen så længe vi er enige om, at det her er et delt ansvar, er det godt, og mange af de her steder har jeg jo ikke indflydelse på som kulturministere. Og hvor staten sådan set ikke har en indflydelse, er det en privat bygherre, der bestemmer, hvordan det skal se ud inden for reglerne af bygningsreglementet. Jeg synes, det er helt fint, at vi er enige om ansvarsfordelingen.

Men hvis det handler om videndeling, om at sprede ud af de gode eksempler, vil jeg da gerne bidrage til arbejdet. Vi gør jo meget godt og meget positivt i bl.a. statens kulturinstitutioner, og hvis andre kan drage nytte af den viden, vil jeg da gerne være med til at formidle den videre. Så på den måde synes jeg det kunne være helt oplagt at lave noget videndeling på det her område. Det bidrager jeg sådan set gerne til.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Benny Engelbrecht (S):

Jeg er meget glad for den imødekommenhed. Jeg vil i samme åndedrag spørge, om ministeren også vil gå i en dialog med DBU for at høre, om DBU vil kigge nærmere på nogle af de gode eksempler, der findes, altså eksempelvis Fionia Park, når vi nu kan se, at der desværre er danske stadionser, som ikke i tilstrækkeligt omfang sikrer handicappedes adgang, særlig kørestolsadgang, og det kan være problematisk.

Der findes som sagt nogle meget detaljerede retningslinjer fra DBU's side, der har udviklet det, der hedder »Krav til danske fodboldstadions«, og der har man rent faktisk i punkt 43 og 44 taget højde for handicapforhold. Men det er som sagt meget begrænset, hvad DBU tager højde for, så også her kunne det være fint, hvis man fra ministerens side opfordrede DBU til – det koster jo ikke noget – at indgå i en dialog med handicaporganisationerne om at lave nogle gode retningslinjer.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kulturministeren (Carina Christensen):

Altså igen: Jeg har som kulturminister ikke nogen kompetence til at gå ind og pålægge de her bygningsejere at gøre noget specifikt for de handicappede, og jeg kan forstå, at DBU åbenbart selv har stor interesse i sagen og har skrevet no-

Kl. 16:40

get ind om det i deres retningslinjer. Det er sådan set positivt nok. Det tyder jo på, at der er en interesse hos DBU.

Hvis DBU eller andre kan have nytte af den viden, vi har, vedrørende hvordan vi har gjort det på statens område, i de statslige kulturinstitutioner, så bringer jeg den gerne videre. Og hvis der skulle være interesse i at se det eller høre om det fra DBU's side, så er de også meget velkomne.

Kl. 16:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til minister og spørger. Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 16:41

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om ændring af lov om Kunstrådet og lov om Statens Kunstfond. (Regler om repræsentantskaber m.v.).

Af kulturministeren (Carina Christensen).
(Fremsættelse 25.02.2009).

Kl. 16:41

Kl. 16:43

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Værsgo til Venstres ordfører, hr. Troels Christensen.

Kl. 16:43

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Med L 148 har vi at gøre med en lovgivningsmæssig gennemførelse af den politiske aftale om Kunstrådet, som alle Folketingets partier jo indgik i november sidste år. Baggrunden for aftalen er, at loven om Kunstrådet skal revideres i denne folketingsssamling.

Resultatet af den uvildige undersøgelse af selve kunststøtteordningen, som Kulturministeriet iværksatte sidste efterår, viser, at den tostrengede støttestruktur, vi har her i Danmark, overordnet set fungerer tilfredsstillende. I rapporten peges der dog på enkelte forbedringsmuligheder, som der nu tages hånd om med dette lovforslag.

For det første ændres Kunstrådets navn til Statens Kunstråd. Denne ændring skyldes, at flere kommuner i dag har etableret deres egne kunstråd, og for at undgå forvekslinger under-

streges det her med det nye navn, at der er tale om statens kunstråd.

For det andet gennemføres en bestemmelse om, at der fremover udpeges en fælles formand for Kunstrådets to billedkunstudvalg. Udnævnelsen af en fælles formand skal sikre en bedre koordinering af udvalgenes arbejde og uddelinger, hvilket der er gode erfaringer med, bl.a. i Statens Kunstfonds to billedkunstudvalg.

For det tredje afskaffes de karensregler, der i dag er for repræsentantskaberne. Det vil fremover være muligt at sidde i repræsentantskaberne i op til to perioder, ligesom det bliver muligt at sidde i både Statens Kunstråds repræsentantskab og Statens Kunstfonds repræsentantskab samtidig. Det vil uden tvivl være givtigt for udvalgene at have mulighed for at rekruttere personer med erfaringer fra en tidligere periode.

Herudover foreslås det med lovforslaget, at repræsentantskabets fremtidige funktion primært skal være at udpege medlemmer til Statens Kunstråd og dets udvalg og ikke i så høj grad som tidligere følge Kunstrådets virksomhed. Fremover vil det være Statens Kunstråd selv, der fremsender regnskaber til kulturministeren, og denne ændring foretages for at understrege, at Statens Kunstråd har ansvaret for egne regnskaber, hvilket jo også synes rimeligt nok.

Endelig pålægger dette lovforslag repræsentantskaberne at afholde et årligt seminar for at diskutere kunstens rolle i samfundet. Dette seminar skal skabe bedre rammer for, at de kunstfaglige organisationer kan mødes med de folkevalgte politikere, lidt på samme måde som vi kender det på uddannelsesområdet, hvor man har de berømte Sorømøder. Dette initiativ bakes op fra både fagligt og politisk hold.

På baggrund af denne gennemgang af åbenlyse fordele kan jeg hermed meddele, at Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 16:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ingen, der har bedt om korte bemærkninger, så vi fortsætter i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Mogens Jensen fra Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 16:47

(Ordfører)

Mogens Jensen (S):

Kulturministeren siger jo selv i sin fremsættelse af lovforslaget her, at der er tale om absolut mindre justeringer af lov om Kunstrådet og lov om Statens Kunstfond. Der er tale om justeringer, som vi alle er enige om ifølge den politiske afta-

le, som faktisk alle Folketingets partier indgik den 28. november sidste år.

Som den tidligere ordfører var inde på, var vi enige om, at Kunstrådet sammen med Statens Kunstfond nu skal arrangere et bredt kulturpolitisk seminar – en slags kunsten og kulturens Sorømøde eller Herringmøde, som nogle af os jo har valgt at kalde det – der giver mulighed for, at kunstnere, kulturinstitutioner og -organisationer, udvalg, råd og kulturpolitikere kan mødes til en årlig dialog om kulturpolitik og kunstens rolle i samfundet – fint.

Vi var også enige om at afskaffe karensreglerne, for så vidt angår Kunstrådets og Statens Kunstfonds repræsentantskaber, ligesom vi var enige om at bevare det internationale billedkunstudvalg, som ellers var foreslået nedlagt, dog sådan at der nu er en fælles formand for dette udvalg og fagudvalget for billedkunst. Endelig var vi enige om at ændre rådets navn til Statens Kunstråd – alt sammen meget fint.

Jeg synes dog, der er grund til at sige her i dag, at vi Socialdemokrater og også andre partier havde ønsket en langt mere ambitiøs aftale på kunsten og kunstnernes vegne. Det er en stor skuffelse, at hverken aftalen eller lovforslaget kunne ledsages af et økonomisk løft i form af frie midler til Kunstrådet og fagudvalgene, som i den grad mangler ressourcer til stor skade for de mange kunstnere, kulturinstitutioner, kulturprojekter og ikke mindst vækstlag, som er under økonomisk pres i øjeblikket og er meget, meget afhængige af Kunstrådets bevillinger. Det gælder rytmiske spillesteder, musikensembler, teatre og udstillingssteder, som alle har kunnet læse om i medierne de seneste mange måneder, ligesom vi også har haft mange i deputation i Folketingets Kulturudvalg. Men det ville ministeren ikke. I stedet indgik ministeren en snæver finanslovaftale med Dansk Folkeparti, som ikke giver en eneste ekstra krone til Kunstrådets virksomhed, og det er beklageligt.

Socialdemokraterne havde også gerne set, at fagudvalgenes autonomi var blevet styrket med lovforslaget, at der var blevet etableret et tværgående fagudvalg til tværgående projekter, og at der var blevet sikret en mere formel opdeling af Kunststyrelsens sekretariat, så der havde været mere armslængde i betjeningen af Kunstrådet og af ministeren. Det er også beklageligt, at vi ikke i aftalen kunne få regeringen til at tage problemerne på det kunstneriske arbejdsmarked og dermed kunstnernes økonomiske forhold alvorligt.

Der er alvorlige problemer for bl.a. skuespillere og musikere med reelt at kunne stå til rådighed for det kunstneriske arbejdsmarked, da de i stedet bliver pålagt andet arbejde uden for deres fag, og bl.a. rådighedsreglerne administreres uden hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for disse grupper. Mange små kulturinstitutioner og især mange skuespillere og musikere bliver derfor ramt af, at rådighedsregler og jobformidling spiller meget dårligt sammen med de særlige forhold, der er på det kunstneriske arbejdsmarked. Vi har jo set masser af vanvittige eksempler på, at f.eks. succesrige skuespillere kommer til at arbejde helt uden for deres eget fag, selv om de på sigt reelt har et skuespiljob i ordrebogen.

Derfor ønskede vi fra Socialdemokraternes side, at vi i forhandlingerne skulle bede kulturministeren og beskæftigelsesministeren om at ned sætte et tværgående udvalg, som skulle komme med forslag til, hvordan man kunne løse de problemstillinger og bl.a. også undersøge andre landes modeller. Heller ikke det kunne vi komme igennem med.

Endelig ønskede vi også, at man satte sig i spidsen for at udarbejde en model, hvorefter staten kunne bidrage til at oprette en pensionsordning for de skabende kunstnere – et arbejde, som har været påbegyndt i Kulturministeriet, men som nu er stoppet. Men heller ikke det ønskede kulturministeren at gøre noget ved, og det synes jeg også er beklageligt.

Derfor er det et blodfattigt forslag, vi står med her i dag. Vi støtter forslaget, men jeg tror, kulturministeren må forberede sig på, at der skal helt andre boller på suppen, når vi inden længe skal i gang med at drøfte vilkårene for Statens Kunstfond.

Kl. 16:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Heller ikke her er der korte bemærkninger til ordføreren, så vi fortsætter i ordførerrækken, og næste ordfører er fru Karin Nødgaard fra Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:51

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Der skal indledningsvis udtrykkes tilfredshed med, at den undersøgelse, der blev iværksat i 2007 om kunststøttestrukturen, overordnet set er velfungerende, og det nævnes jo også i forslaget, som vi har til behandling i dag. Der er dog også nævnt nogle områder, hvor det ville være relevant at få nogle justeringer. Sidste år havde

vi så muligheden, som vi også hørte fra den tidligere ordfører, for at drøfte nogle ændringer med ministeren i forhold til det her lovforslag, og det er jo så udfaldet af disse drøftelser, som vi er blevet enige om at der skal tages stilling til i dag.

Der har jo været meget forskellige hørings svar. Nogle er kommet med forslag til ændringer, men der er også en del, der bare er kommet med nogle gode kommentarer, som jeg synes har været relevante, og som der også er taget højde for i lovforslaget.

Lovforslaget skitserer fem områder, som der skal tages stilling til. Det første er en tydeliggørelse af Kunstrådets repræsentantskabs opgave som udpegende organ. Det er noget, som vi i Dansk Folkeparti synes er helt i orden, det har vi ikke nogen indvendinger imod.

Det andet punkt, som lyder meget interessant, og som på sigt kan bidrage med stor viden til samtlige aktører inden for kulturen og kulturpolitikken, er det årlige seminar, der lægges op til. Her vil man fra alle dele af kultur- og kunstmiljøet kunne mødes og få en dialog, som vil være gavnlig for os alle. Fra politisk side synes jeg, at der netop i dette initiativ ligger nogle meget spændende muligheder, og der ligger givet også nogle politiske udfordringer.

Spørgsmålet om at afskaffe karenreglerne for de to repræsentantskaber har vi også tidligere hørt om, og der har vi i Dansk Folkeparti heller ikke nogen indvendinger. Det bør i den forbindelse måske nævnes, at det punkt altså ikke har været noget, man har haft mange indvendinger imod i høringssvarene, og jeg synes jo netop, at erfaringen fra repræsentantskabsarbejdet også vil kunne styrke medlemmer af råd og udvalg. Så det er egentlig udmærket.

Med hensyn til spørgsmålet om de to billedkunstudvalg har der jo været nogle drøftelser om, hvorvidt der skulle være en fælles formand, og jeg håber, at man på sigt, også de, som har nogle betænkeligheder ved det, vil kunne se, at det trods alt vil kunne styrke fagområdet, når der er en fælles formand til at koordinere arbejdet.

Så siger man jo, at kært barn har mange navne, men i forbindelse med det her forslag er det jo bare et spørgsmål om, at der skal tilføjes en lille del til Kunstrådet. Det skal ske, for at der ikke skal opstå misforståelser og sammenblandinger med de kunstråd, som er etableret i flere kommuner. Det er selvfølgelig glædeligt, at kommu-

nerne har lagt vægt på, at der skal sættes på kunst og kultur.

Afslutningsvis vil jeg lige notere, at der generelt i kulturlivet og også blandt de involverede medlemmer af fonde og nævn er en tilfredshed med den måde, hvorpå ændringerne, som blev gennemført med reformen i 2003, fungerer. Jeg synes, det er positivt, at der også finder en dialog sted mellem f.eks. Kunstrådet og politikerne. Det er jo noget, som vi alle sammen kan nyde godt af på sigt.

Kl. 16:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter i ordførerrækken – det går jo stærkt. Næste ordfører er fru Pernille Frahm fra Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:55

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Tak. Som det er blevet sagt heroppefra fra andre ordførere, er det jo forligsstof. Vi har siddet og snakket de her ting igennem, og SF har tilsluttet sig forliget, og selvfølgelig tilslutter vi os også lovforslaget.

Jeg ved godt, ministeren synes, at når man gør det, skal man ikke gå ud med bål og brand, men det vil jeg nu alligevel ikke helt lade være med, for selv om vi har indgået en aftale på det her område, betyder det jo ikke, at SF synes, alt er godt. Der er en række områder, som vi overser, og som vi ikke tager alvorligt. De justeringer, vi laver her, er utrolig minimale, og vi laver dem jo rent faktisk kun, fordi loven skal justeres – fordi der er indgået en aftale om, at den skal justeres. Ellers kunne man godt have en fornemmelse af, at der heller ikke var sket noget på det her område.

Men måske skal man være glad for, har jeg også tænkt, at justeringerne er så minimale, i betragtning af hvad det var for nogle debatter, der cyklede rundt, op til at vi lavede aftalen. Altså, der var jo forslag om, at vi skulle fjerne livsvarige ydelser, og at vi skulle fjerne en hel masse andet; vi skulle skære yderligere ned, og vi skulle stramme yderligere op. I betragtning af, at et af de rigtig, rigtig store problemer, der er på det her område, er, at der er for få frie midler og i det hele taget for få midler, skal man måske være glad for, at de ikke gik hårdere til den fra regeringens og Dansk Folkepartis side, men at det endte sådan nogenlunde med en næsten nulløsning her.

Men al vores snak og alle vores debatter om det her – der har været meget public manage-

ment-snak også ind over kulturen – kan altså ikke skjule, at hovedproblemet nu er, at der mangler penge. Og det mærkes jo endnu tydeligere, fordi finanskrisen betyder, at pengene også hænger lidt mindre løst i virksomhederne. Det betyder, at mange af de lokale arrangementer, meget af det lokale kulturliv, når man kommer uden for København og Århus og Odense, står og falder med, at der er en god lokal sponsor; det kan være den lokale bank eller det lokale tømrerfirma, eller hvad det nu er, der er villig til at lægge penge i, når der skal laves en udstilling eller en forestilling eller en koncert. Det er de midler, der nu bliver skåret på. Så vi står altså over for, at finanskrisen også er ved at blive en kunstkrise, en kulturkrise. Det hjælper vi jo ikke på med det her, fordi vi ikke kan få det løft i de frie midler, som der er brug for på området.

En anden ting, vi heller ikke hjælper på, er det her kafkaske system, som mange kunstnere må opleve, når de kommer i berøring med akasseområdet, som jo slet ikke passer sammen med deres virkelighed. Altså, det kunstneriske arbejdsmarked og det traditionelle arbejdsmarked er to vidt forskellige verdener.

Jeg kan nævne et eksempel: En operasanger, som jeg har talt med, fortæller om, hvordan han bliver bedt om at søge en fast stilling og har prøvet at forklare, at det kan han ikke, fordi han jo sådan set har en fast stilling, den er bare ikke fuldtids, og den stilling, han bliver bedt om at søge, vil forhindre ham i at passe sit job som sanger i Danmarks Radios kor. For han vil ikke kunne fortælle f.eks. en folkeskolelærer eller en folkeskoleleder, at han skal være væk 2 dage i næste uge, for der skal de til Berlin, og så skal han være 3 dage væk om 14 dage, for der skal de til Köln og synge, og så skal han i øvrigt deltage i nogle prøver, hvoraf nogle ligger i dagtimerne. Det er der ingen skolelærere eller skoleledere, der vil finde sig i. Sådan et forsøg på at stykke sin tilværelse sammen ved at søge en fast stilling, f.eks. som musiklærer i folkeskolen, vil derfor betyde, at vi simpelt hen vil miste folk, som har taget en kunstnerisk uddannelse. Vi vil miste dem på det felt, som vi har uddannet dem til, og som vi har postet penge i at uddanne dem til. Det er nogle ting, som vi bliver nødt til snart at forholde os til på kulturområdet, og som vi jo ikke forholder os til denne gang i forbindelse med hele kunststøttedebatten.

Men som sagt: Det er et forlig, og vi støtter det. Det skal være ordene. Tak.

Kl. 16:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Henriette Kjær fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:00

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Da lovforslaget her kun indeholder små ændringer, som allerede andre ordførere før mig har redegjort for, skal jeg gøre det kort.

Vi Konservative støtter selvfølgelig de ændringer, der er her, som vi også mener er udtryk for god fornuft. Vi er faktisk meget tilfredse med den måde, Kunstrådet fungerer på, og vi mener også, det er godt med et aktivt repræsentantskab. Derfor er vi selvfølgelig også glade for, at man nu får fastlagt deres rolle, så den måske er mere klar og de har nogle klare arbejdsområder, som de kan gå i gang med.

Vi Konservative støtter og er glade for, at man er blevet enige om, at der skal afholdes et årligt seminar, hvor kunstnere og politikere, og hvem der ellers kunne have lyst til at komme til det, kan inspirere hinanden og få udviklet god ny kunstpolitik og komme med gode ideer.

Vi er sådan set også glade for, at det her lovforslag ikke er mere vidtgående. Det kunne det godt være, men vi Konservative er glade for, at Statens Kunstfond stadig væk har mulighed for at yde livsvarige ydelser og selvfølgelig også give arbejdslegater til personer, som har brug for det. Så kan vi altid diskutere, om der skulle udeles nogle større portioner, men det betyder jo, at vi skal finde pengene et sted. Det kan vi alle sammen have en drøm om, men vi synes, at bevillingerne er gode, som de er, og er glade for, at der fortsat er muligheder i den henseende. Tak.

Kl. 17:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der var ingen korte bemærkninger, så vi fortsætter i ordførerrækken. Næste ordfører er hr. Johs. Poulsen, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 17:01

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Det Radikale Venstre kan, måske ikke så overraskende, i lighed med de øvrige ordførere støtte lovforslaget, idet det jo er led i en aftale, som vi alle sammen står bag. Og det er rigtigt, at man kan betragte det som et lovforslag, der gennemfører en række små ændringer og justeringer. Det er rigtigt, at der ikke er de store armsving og fremadrettede initiativer i det her, men dog en

række mindre justeringer, som for de flestes vedkommende må siges at være meget fornuftige.

Det er jo det, der kan anskues fra to vinkler, for det er rigtigt, at nogle havde ønsker om, at der blev foretaget betydelig større ændringer i en retning, som vi bestemt ikke ønskede. Spørgsmålet om f.eks. at afskaffe eller reducere de livsvarige ydelser og andre spørgsmål var jo oppe at vende. Der var også klare politiske ønsker fra nogle om, at man f.eks. slog de to billedkunststudvalg sammen til et. Det endte så med en fælles formand, og det er jo en slags kompromis mellem os, der gerne ville beholde begge billedkunstudvalg, og så dem, der ville slå dem sammen. Sådan kan der nævnes flere forskellige ting i det, der ligger her, og der er ingen tvivl om, at det, der laves nu, som sagt er nogle mindre justeringer, der fremadrettet er fornuftige.

Men fra radikal side er vi fuldstændig enige i det, som hr. Mogens Jensen fremførte fra talerstolen her; vi havde også meget gerne set, at man havde benyttet lejligheden til at tage nogle større skridt i retning af at skabe bedre vilkår for kunst- og kulturlivet i vores land. Det kunne vi jo godt have gjort, hvis der havde været tilstrækkelig politisk vilje til det. Det er klart, det kræver økonomiske midler, og der vil jeg bare sige for vores eget vedkommende, at det har vi ved alle finanslovforslag været villige til at finde penge til. Det vil vi også være fremadrettet. Såfremt der er ønsker hos Folketingets partier om i en bredere kreds at finde flere penge til området, er vi at finde blandt dem, som meget gerne vil være med til at lave aftaler om det.

For det er jo en kendsgerning, at der er en skrigende mangel på en større pulje af frie midler, som kan disponeres. Det er jo næsten grinagtigt så lidt, man har bedt området sidde og administrere. Det er jo næsten sådan, at man knap nok kan være bekendt at konstatere, hvad man reelt sender ud af meget små beløb – eller af afslag først og fremmest – til alle de steder, hvor man med meget god ret og også indholdsmæssigt kunne tillade sig at sige, at her var der absolut støtteværdige formål.

Så vi har det på samme måde, som det er sagt fra hr. Mogens Jensens side. Når lejligheden giver sig, den førstkommende lejlighed, til at forbedre rammevilkårene for de her områder, vil vi gøre, hvad vi kan for det, og vi håber sådan set, at flest mulige i Folketinget vil være med til det. Derfor håber vi også, at vi i kommende forhand-

linger kan nå derhen, hvor vi kan skabe forbedringer på området.

Men som sagt: De mindre ændringer, der foretages her, er dels udtryk for nogle kompromiser, dels udtryk for nogle tiltag, som på justeringsområdet gør tingene lidt bedre, end de er i dag, og dem kan vi fuldt ud tilslutte os.

Kl. 17:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Den næste i ordførerrækken er hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 17:05

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det lovforslag her og den kendsgerning, at Enhedslisten støtter lovforslaget og er med i det forlig, der ligger bag lovforslaget, er jo en smertelig afsløring af Enhedslistens grænseløse pragmatisme og tålmodighed, når det handler om at opnå resultater. For det er da rigtigt, som mange har sagt her i dag, at de store skridt indeholder det her lovforslag ikke. Så kan man selvfølgelig sige som argument for at lave aftaler, som ikke sådan indeholder de store visioner, at der var en risiko for, at der kunne blive vedtaget noget, der var værre, og det må man jo sige er rigtigt. Der var sådan set også en mulighed for at vedtage noget, der var bedre. Der var måske oven i købet, selv om det måske er lidt utraditionelt at sige det som oppositionspolitikere, en mulighed for at lave noget, der var bedre, uden at det behøvede at koste forfærdelig mange penge. For en af de debatter, som er foregået, er jo debatten om, hvorvidt det ikke er os selv som politikere, der med vores store ildhu og nidkærhed, når der skal laves politiske forlig, hvor vi skal sikre os, at lige præcis vores lille kulturpolitiske Hassan får nogle penge, er med til at lægge nogle begrænsninger på den frie fordeling af de – og det er jeg helt enig i – alt for få midler, som der er til rådighed.

Jeg tror, at det er en diskussion, som vi under alle omstændigheder skal have i fremtiden, og den skal vi selvfølgelig ikke mindst have i forbindelse med de forhandlinger, vi har, når det handler om penge, for der er jo ikke meget ved politikere, som er vældig optaget af kunstnernes frihed og den kunstfaglige indflydelse og den kunstfaglige styring af midlerne, hvis det så er sådan, at når man kommer til, at pengene skal fordeles, vil man nu alligevel være helt sikker på, at de går til det rigtige.

Så det tror jeg bliver en spændende og vigtig debat, som selvfølgelig bliver meget nemmere at

håndtere, når der kommer et nyt flertal i Folketinget, som fremskaffer nogle penge, der kan bruges, og så skulle det undre mig, om der ikke er en bred interesse i Folketinget for at være med til at bruge penge på det her område. Og der skal ikke fra Enhedslistens side være noget synspunkt om, at der er nogle, der skal udelukkes i den sammenhæng.

Det, som jeg vil sige her, er jo, at hvis man ser på de input, der er kommet fra kunstnerne og deres organisationer, er det jo klart nok, at der har været et ønske om forandringer i strukturen. Man har det synspunkt, at det alligevel er lidt underligt, at man lavede tingene en hel del om, og så skulle man evaluere med henblik på at se, hvordan det var gået, og så konstaterede man, at, ja, det havde vel sådan set ikke gjort den store forskel. Og så siger vi, at så bliver vi dér, hvor vi havde forandret os hen til sidst. Det er måske ikke så logisk, men på den anden side kan man sige, at det da har ført til, at der er gennemført nogle mindre forbedringer, som Enhedslisten naturligvis gerne er med til at bære igennem i Folketinget.

Så er det rigtigt, som bl.a. fru Pernille Frahm var inde på, at der jo er en lang række andre problemstillinger omkring kunstnernes livsvilkår og levevilkår, som også skal løses, og hvor der er brug for store forandringer. Men der er jo ingen skam i ikke at opbruge hele sin taletid ved at tale om andre elementer i kulturpolitikken end det, der indgår i det her forslag, så jeg vil gå, allerede mens den gule lampe lyser.

Kl. 17:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak for det. Jeg ser ikke flere ordførere i salen, så næste taler er kulturministeren. Værsgo.

Kl. 17:08

Kulturministeren (Carina Christensen):

Først og fremmest vil jeg gerne sige mange tak for de overvejende positive og konstruktive bemærkninger, som ordførerne har givet forslaget til lov om ændring af lov om Kunstrådet og lov om Statens Kunstfond.

Baggrunden for lovforslaget er, som det også er blevet nævnt, at lov om Kunstrådet fra 2003 indeholder en bestemmelse om, at loven skal tages op til revision i indeværende folketingssamling.

Formålet med det foreliggende lovforslag er at skabe større klarhed og gennemsigtighed i kunststøttesystemet. Det sker igennem en række mindre justeringer i lov om Kunstrådet og lov om Statens Kunstfond. Det var der almindelig

enighed om, da samtlige politiske partier indgik en politisk aftale den 28. november 2008. Der var også enighed om, at det tostrengede kunststøttesystem med et kunstråd, der fordeles projektstøtte og støtte til institutioner, og en kunstfond, der fordeles legater til individuelle kunstnere, er velfungerende og skal bevares. Dansk kunst og kultur udvikler sig til stadighed, og nu har vi så justeret præmisserne, således at de også fortsat kan følge med.

Der er som nævnt tale om en række forslag til mindre ændringer. I alt gennemføres fem ændringer: Vi ændrer Kunstrådets navn til Statens Kunstråd; vi indfører en bestemmelse om, at udvalgene for billedkunst skal have fælles formand; karensreglerne afskaffes for medlemmer af repræsentantskaberne for både Kunstrådet og Statens Kunstfond; Kunstrådets repræsentantskabs rolle som udpegende organ tydeliggøres; og Kunstrådets repræsentantskab og Statens Kunstfonds repræsentantskab får i fællesskab ansvaret for et årligt seminar om kunstens rolle i samfundet.

Der er som sagt tale om ret små ændringer i den reform af kunstrådsstrukturen, som et enigt Folketing vedtog tilbage i år 2003. Det er ikke tid til de store ændringer af en struktur, som kun har været i kraft i 5 år. Det er derimod tid til at foretage de justeringer og tilpasninger, som de første 5 år har vist os at der er behov for.

Med de ord vil jeg sige tak for bemærkningerne og ser frem til en velvillig behandling af lovforslaget i Kulturudvalget.

Kl. 17:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak for det. Jeg kan se, at der er en enkelt for en kort bemærkning. Værsgo til hr. Johs. Poulsen, Det Radikale Venstre.

Kl. 17:11

Johs. Poulsen (RV):

Tak for det. Jeg vil spørge ministeren om en enkelt lille ting i høringssvarene, hvor der gives udtryk for rigtig mange ting. Der er flere, som udtrykker bekymring over, at Kunststyrelsens medarbejdere betjener både ministeren direkte og Kunstrådet og udvalgene. Det refereres der til som et væsentligt demokratisk problem. Jeg vil spørge, om det er noget, der giver anledning til refleksioner hos ministeren i første omgang, for det er jo rigtigt, at man et eller andet sted kan sige, at hvis der skal være en fornuftig adskillelse mellem tingene og en armslængde, kan det måske være en overvejelse værd, hvorvidt det

nu også er hensigtsmæssigt at gøre det på den måde. Så jeg vil spørge, om det har givet anledning til refleksioner hos ministeren.

Kl. 17:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:11

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg må sige, at det ikke var noget, som jeg selv hæftede mig ved i særlig grad, da jeg læste høringssvarene igennem, men jeg vil gerne kigge på det igen, især hvis nogen påpeger det som et væsentligt demokratisk problem. Jeg vil sige, at det ikke er noget, jeg oplever i dagligdagen eller har hørt om, at der er nogen der oplever vanskeligheder med. Men jeg vil meget gerne se på høringssvarene og se på, om der er behov for justeringer, og også tage en dialog med dem.

Kl. 17:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for den anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 17:12

Johs. Poulsen (RV):

Det er jeg glad for. Vi kan selvfølgelig også forfølge det yderligere i udvalget med spørgsmål, som vi så kan få besvaret.

Men når jeg rejser det, er det jo, fordi jeg synes, der er noget sundt i, at man løbende har en diskussion om, hvordan man sikrer den fornuftige adskillelse, der skal være mellem dem, der sidder med det direkte politiske ansvar, og dem, der sidder med den mere kunstfaglige vurdering af, hvornår noget skal have støtte, eventuelt ikke skal have støtte, og den slags ting, og fordi det er vigtigt, at man ikke på nogen måde kan sætte en finger på, om der er en sammenblanding af interesser. Så det er jeg glad for at ministeren vil kigge nærmere på.

Kl. 17:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:12

Kulturministeren (Carina Christensen):

Det er jeg helt enig i. Altså, vi går alle sammen ind for armslængdeprincippet, og at det føres ud i den yderste udstrækning. Jeg oplever nu i dag, at det fungerer hensigtsmæssigt, også selv om der er en fælles sekretariatsbetjening, men jeg går da gerne i dialog om, om der er nogle forbedringer, der kan ske, så det fungerer endnu mere fornuftigt, end det gør i dag.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg ser ikke flere til korte bemærkninger, så tak til ministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 149:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Ny ordning for udsendelse af ikkekommercielt tv, ændring af must carry-reglerne, opkrævning af licens m.v.).

Af kulturministeren (Carina Christensen).

(Fremsættelse 25.02.2009).

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Første ordfører er fru Ellen Trane Nørby fra Venstre. Værsgo.

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Fra Venstres side kan vi fuldt ud støtte op om det lovforslag, der hedder L 149, og som jo på nogle områder indeholder store ændringer af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed i Danmark, men på andre områder indeholder små ændringer, som er blevet til i løbet af forhandlinger over de senere år og over længere tid. På den måde bliver L 149 et samlet lovforslag, som kommer til at dreje sig om den aftale, der blev lavet om TV 2's økonomi i starten af januar, men lovforslaget rummer også dele af implementeringen af den aftale, der blev indgået helt tilbage i 2007, om slukning af det analoge sendesignal her i Danmark.

Det er jo sådan, at når vi slukker for det analoge signal den 1. november og overgår til det digitale sendesignal, vil der selvfølgelig være ting, der kommer til at være helt anderledes. Det gælder for den enkelte dansker, der er nødt til at forholde sig til at skulle ud og investere i en

Kl. 17:13

boks og sørge for, at der også efter slukkedatoen er de tv-kanaler, man nu måtte ønske sig. Der er det klart, at de ændringer, der ligger i L 149, som handler om det lokale og det regionale tv, vil få stor betydning for den enkelte dansker.

Fra Venstres side tror vi, det vil betyde meget, at vi nu sikrer, at de regionale TV 2-stationer får 1 times ekstra sendetid hver dag, sådan at vi får lagt meget mere vægt på det lokale og det regionale indhold. Det giver også mulighed for, at der på MUX 1, som er public service-MUX'en, bliver oprettet en lokal/regional kanal, hvor man 24 timer i døgnet udelukkende vil modtage lokalt og regionalt indhold eller idébaseret indhold. Der er det selvfølgelig også muligt – efter der er ansøgt om det – at der vil opstå nye kanaler, hvor man får fokus på at få den her lokale og regionale debat.

Der har bl.a. i hovedstadsområdet været mange, som har påpeget, hvordan de her dele nu skal komme til at hænge sammen i forhold til alt det lokal-tv, der er i hovedstadsområdet i dag. Og der er det klart, at det, at det kommercielle indhold på det, vi i dag kender som Kanal København, fremover ikke bliver sendt på en public service-MUX, men bliver sendt et andet sted, jo selvfølgelig også vil give plads til flere græsrodsstationer end det, man kender fra Kanal København, som det er i dag. Men det er klart, at der jo er ting, vi nok også må drøfte i medieforslagskredsen fremadrettet, og det er vi fra Venstres side også meget opmærksomme på.

Det samme gælder sendeudgifterne, som jo ikke er indeholdt i L 149, men vi ved, at der er nogle bekymringer om, hvorvidt det vil blive uforholdsmæssigt meget dyrere at sende lokalt tv fremover. Det er også elementer, vi skal have kigget på, men som jo ikke ligger direkte i L 149.

Det er klart, at TV 2-aftalen nok er det, der har rigtig mange menneskers bevågenhed. Dermed er der også bevågenhed på de ændringer, der kommer til at ske fra 2012, som det også er skitseret i L 149, nemlig at der bliver indført en abonnementsbetaling for TV 2 til den tid. Det er klart, at det jo er noget, der nu bliver gennemført som en del af den aftale, som også skal godkendes af EU, men det er jo alle områder, som vi i medieforslagskredsen vil følge meget tæt. Vi er fra Venstres side meget opmærksomme på, at det er vigtigt, at de aftaler, der er indgået, også bliver fulgt, og det er også vigtigt, at vi løbende følger, om økonomien er på den måde, som vi blev præsenteret for, da aftalen blev indgået, eller om der er sket væsentlige ændringer. I så fald

Kl. 17:13

Kl. 17:13